

Oliver Anton Lunow Nielsens tale ved Røst i Operaen under Priden

Taler

Oliver Anton Lunow Nielsen
Debattør og aktivist

Dato

18. august 2022

Sted

Det Kongelige Teater,
Operaen

De voksne

”Kl. 11 i dag i skolen tog en klassekammerat fat om patienten, og holdt fast med sin arm om patientens hals.

Klassekammeraten pressede patienten ned på jorden, hvor han sparkede patienten mod venstre øre én gang.

Derefter gik klassekammeraten.”

* * *

Den ottende november 2010 blev jeg første gang slået ned.

Det blev jeg – som det fremgår af min journal – af min såkaldte *'klassekammerat'*.

Klassekammerat...

Jeg var fjorten år gammel, gik i ottende klasse, og blevet slået ned, fordi jeg er queer.

Jeg ville lyve, hvis jeg sagde, at det var min eneste oplevelse med at blive slået ned - og jeg er langt fra ene om denne erfaring.

Når knap halvdelen af queer-elever svarer, at de tror, at det vil gøre deres liv mere besværligt, hvis de talte åbent om deres identitet, så har den bekymring rod i en barsk realitet.

Det er derfor, at jeg spørger mig selv: Hvor er de voksne?

For der er tale om et kollektivt svigt.

Selv husker jeg, hvordan jeg efter overfaldet rejste mig op, og fortsatte mit frikvarter, som var intet hent.

Jeg husker tårerne, der pressede sig på, mens jeg sammenbidt og alene forsøgte at kæmpe mig igennem spisefrikvarteret.

Lige indtil at en lærer kom mig til undsætning, efter hvad der følte som timer, men nok var alt for *lange* minutter.

Lige dér, der brød jeg sammen, og ud af mig strøg frustrationen og ubehaget i form af tårer.

Dét var en lærer, der skulle komme til mig, før jeg ville anerkende, hvad der skete.

Jeg har tit spurgt mig selv, hvorfor jeg ikke selv umiddelbart reageret.

Men sandheden er at 67% af queer-elever ikke oplever, at der er tydelige regler for god opførsel og brug af skældsord.

Vi risikerer, at mobning fremstår som en del af normalen. For det ér de voksne, der skal tydeliggøre, at queers hverken er alene eller forkerte.

Hen over sommeren har organisationen 'normstormerne' været under massiv kritik. Kritikken opstod i første omgang, fordi de med workshops underviser folkeskoleelever i normkritik.

For tænk engang, hvor forkert det ville være, hvis nogen kom og fortalte, at man altså godt kunne være en mand på langt flere måder, end det som normen tilskriver.

Eller gud forbyde at man indså, hvor privilegeret det er, at seksualundervisning er tilrettelagt efter ens egen heteronormativitet.

Tilsvarende har organisationer som 'Dansk Regnbueråd' ligeledes fået meget opmærksomhed. Men i modsætning til 'normstormerne' har de ukritisk fået lov til at dele deres selverklærede mål om, at ville gøre op med den såkaldte wokeness.

For i Danmark er det mere ildeset og mere kritisabelt, at ville forsøge at udvide normerne, end at forsøge at snævre dem mere ind.

Det er derfor partier som Dansk Folkeparti har reddet med på bølgen med slagord som 'det er okay at være almindelig'.

Fair point – jeg spørger bare: Hvad fuck er almindelig? Og hvem skal bestemme det? Ærligt, hvor er de voksne i det her land?

For der gemmer sig et potentiale i os alle til at være den voksne. Den voksne der siger fra.

Vi har et ansvar for ikke at reproducere og acceptere de handlinger, som gør livet usikkert for queers.

Men er det ikke hårdt, opslidende og meget at forlange, at vi skal være på vagt 24/7?

Prøv at spørg en queerperson om det. For det er vi.

Og det vi beder om, er vitterligt at blive anerkendt og behandlet med respekt.

For den vedvarende diskrimination ér for meget at forlange.

Og konsekvensen ser vi bl.a., når over halvdelen af queer-elever har eller har haft selvmordstanker.

Det er derfor, at det er så afgørende, at vi i fællesskab skaber trygge rum.

Når vi pakker vold og mobning ind i mildere ord som 'klassekammerat', eller når vi siger, at 'det okay at være almindelig' fremfor at spørge, hvem der har retten til at bestemme, hvad der er almindeligt, så er vi med til at opretholde

illusionen om, at I Danmark går det fint.

Queer-personer lever 365 dage om året - ikke kun under pride.

Det gør vores kamp også.

Og jeg spørger mig selv: *Skal vi ikke gå ud og være de voksne?*

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Regnbuebevægelsen

Relateret

Rasmus Køpplers tale ved Røst i Operaen under Priden
18. august 2022

Emily Olander Christiansens tale ved Røst i Operaen under Priden
18. august 2022

Aslak Christiansens tale ved Røst i Operaen under Priden
18. august 2022

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/oliver-anton-lunow-nielsens-tale-ved-roest-i-operaen-under-priden-2022>